

gøres beregninger på, hvorefter modellerne vil udkrystallisere sig til brug for en afgørende og sluttelig forhandling.

Jeg håber, at alle partier, alle mine kolleger her i huset, vil kunne læse den korte, klare tekst til vedtagelse på den måde, som vi selv læser den. Den strutter jo af tillid såvel til regeringen som til Folketingets partier, og jeg er sikker på, at vi vil evne at leve op til denne tillid.

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Også dette forslag indgår her efter i forhandlingen.

Pia Kjærsgaard (DF):

Under overskriften »Danmark gør en forskel« måtte Folketinget lægge øre til statsministerens åbningstale, en tale, der alligevel ikke var så forskellig fra tidligere taler fra denne mindretalsregering – bortset fra de varslede nye afgifter og den nye tvungne opsparring.

Statsministerens åbningstale var nu alligevel på flere måder bemærkelsesværdig, ikke mindst set i lyset af, at den efterfølgende har afsløret, at mindretalsregeringen selv har et mindretal, der ikke er enigt med statsministeren i flere af de betragtninger, der kom frem i åbningstalen forleden.

Det er jo selvfølgelig ikke mindst flygtningepolitikken, jeg tænker på, hvor statsministeren tilsyneladende har improviseret lidt i den sene tid og derfor i sin åbningstale har skrevet en smule om, at der nu skulle røres ved problemet, men den radikale samarbejdspartner har jo meldt ud, at man er uenig med statsministeren, og at hans udtalelser ikke dækker regeringens holdning.

Hvis en mindretalsregering skal have noget politik gennemført, så må man jo spørge andre, om de vil være med, og denne regering har i hvert fald tidligere fundet samarbejdspartnere i SF og Enhedslisten, venstrefløjens autonome talerør, og det har regeringen selvfølgelig lov til, men at en mindretalsregering ikke er enigt med sit eget mindretal! Denne splid i mindretalsregeringen er selvfølgelig interessant, og de udtalelser, der er kommet fra f.eks. fru Elisabeth Arnold, er interessante, al den stund de viser, at regeringen ikke taler sammen om lovforslag på væsentlige områder.

Vi har også yderligere her i dag fået bekræftet, at der er ikke noget som helst initiativ på vej fra denne regering vedrørende en lovgivning

om udlændingeloven – intet, intet, intet – det har vi tydeligt fået bekræftet. Det er noget, man bare har ladet som om, men som der ikke er nogen konkret underbygning af.

Flygtningeområdet er jo et utrolig vigtigt og relevant område at få diskuteret. I Dansk Folkeparti har vi gang på gang forsøgt at få regeringen til at diskutere den nugældende udlændingepolitik, men uden held. Først forleden dag, da statsministeren skulle holde åbningstalen, kom der nogle strøtanker, som var baseret på en kronik i Politiken af indenrigsministeren, tanker, der ikke er præcise, tanker, der skal forsøge at lukke for kritikken af regeringen, men desværre også tanker, som, hvis de bliver ført ud i livet, vil koste de danske borgere endnu flere penge til udenlandske borgere – flere penge end de 29,8 mia. kr., som regeringen årlig tillader bliver taget fra de danske borgere for at kunne føre en antidansk udlændingepolitik.

Indenrigsministeren har det jo med at bruge meget store ord om sine egne forslag. Da det var millionaftalen med en klanleder i Somalia, blev ordet gennembrud benyttet. Gennembruddet bestod i at levere i alt 60 afviste, fuldstændig ubegrundede asylsøgere tilbage til det land, de kom fra, mod en betaling på 56 mio. kr. Det hænger selvfølgelig godt sammen med regeringens politik på udlændingeområdet, hvor den absolutte hovedpart af asylsøgere får lov at blive her i landet. Så har man endelig fundet sådan omkring 60 mennesker, som man ikke, uanset hvad der forsøges af appelsager m.v., kan give asyl, og så tilbyder man hjemlandet et svimlende stort beløb for at modtage egne borgere. Det er jo socialdemokratisk logik, der batter, men også noget, man lykkeligvis ikke fik gennemført, og indenrigsministeren led – og heldigvis for det – et sviende nederlag, hvilket Dansk Folkeparti finder helt i orden.

Det nyeste varslede forslag kaldte indenrigsminister Birte Weiss for en helt ny flygtningepolitik. Der bliver hæftet store ord på forslaget fra den side. For hvor mange millioner kroner der denne gang bliver tale om af udgifter, vides endnu ikke, men billigt bliver det ikke, og i Dansk Folkeparti ser vi gerne indenrigsminister Birte Weiss skiftet ud med en borgerlig indenrigsminister i en ny regering.

Desperationen er da også tydelig i indenrigsministerens forslag, der pudsigt nok kommer nu, hvor vi står foran et amts- og kommunalvalg og et folketingsvalg, hvornår det så kommer. I Dansk Folkeparti vender vi os kraftigt